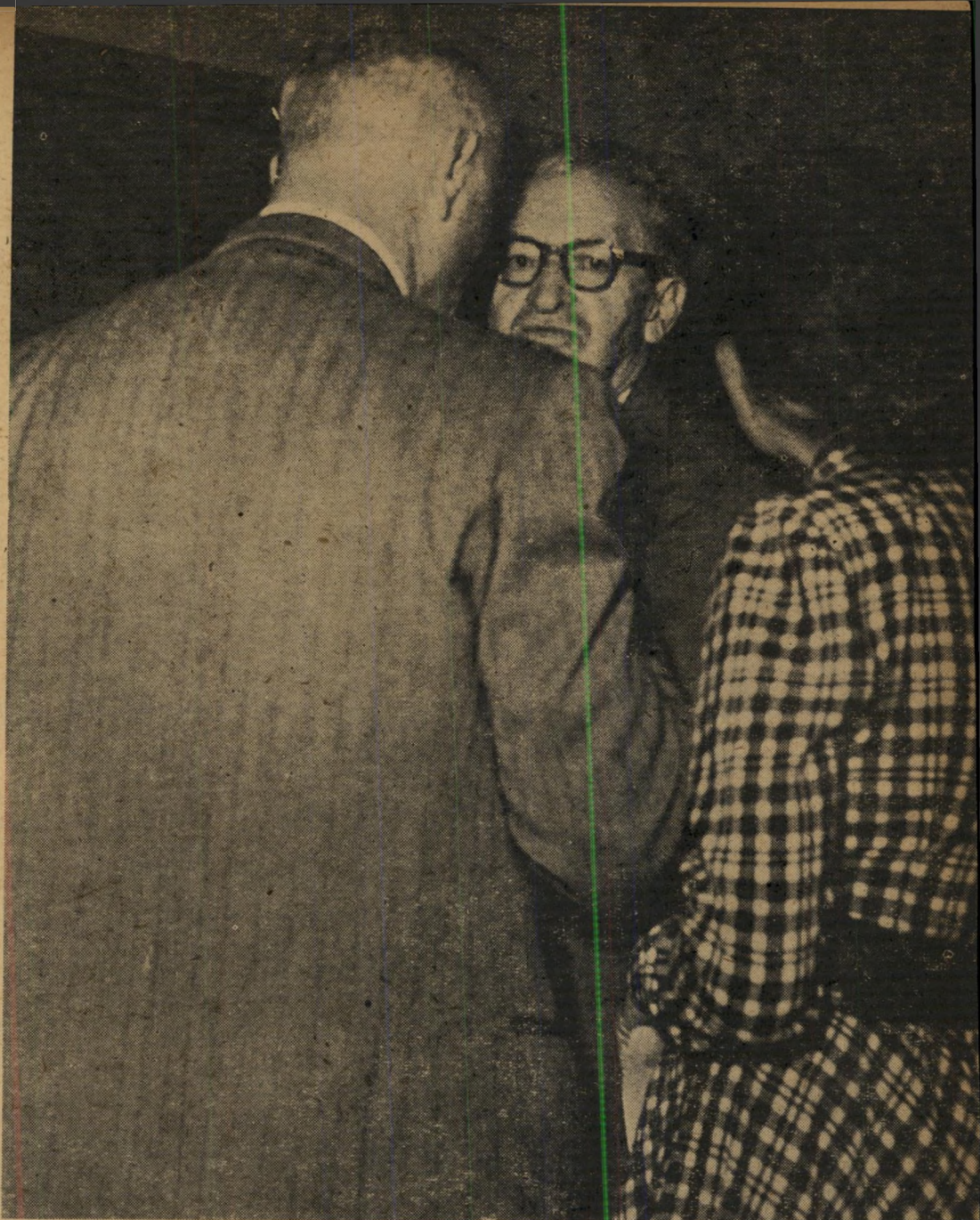

ההצבעה השלישית: הכרעה!

62 קולות. מר גרינבאום, 5 קולות. חברי הכנסת נורוק, 40 קולות. ריקים, 5 קולות. בסך הכל, 112 קולות. חברי הכנסת יצחק בן-צבי נבחר לנשיא השני של מדינת ישראל..."

באולם עבר רחש, ספק אנחה, ספק קריאת התרגשות. היה ברור: אנשי מפ"ם צרפו את קולותיהם לקולות מפא"י, כשם שחרות והציונים הכלליים הצטרפו לקולות הדתיים. הקומוניסטים לבדם נשארו נאמנים לגרינבאום, המועמד שהוצג עליידי מפ"ם. ארבעת הפרוגרסיביים נמנעו ולפתע הופיעה שאלה בפי כל: מי החמשי שהכניס פתקה ריקה לתוך מעטפתו?

"איך הגיון?" מפ"ם בחרה בנשיא המדינה. על דוכן הנואמים הופיע יעקב חזן, איש השומר הצעיר ומס' 2 אחרי מאיר יערי, קרא הצהרה כתובה. "הושטנו את ידינו לאחדות מעמד הפועלים... הצבענו נגד הרב נורוק, מועמד הבורגנות, הקלריקליזם והפאשיזם..."

האולם, שהיה עד אותו רגע שקט, התפוצץ. אסתר רזיאל-נאור, מנחם בגין, שלום זיסמן, שמחה בבה, קפצו ממקומותיהם כנשוכי נחש, עוררו מהומה נוראה, תבעו לדעת, מה פתאום ניתנה רשות לנציגה של סיעה להכריז הכרזה. "איפה הגיון?" צעק זיסמן.

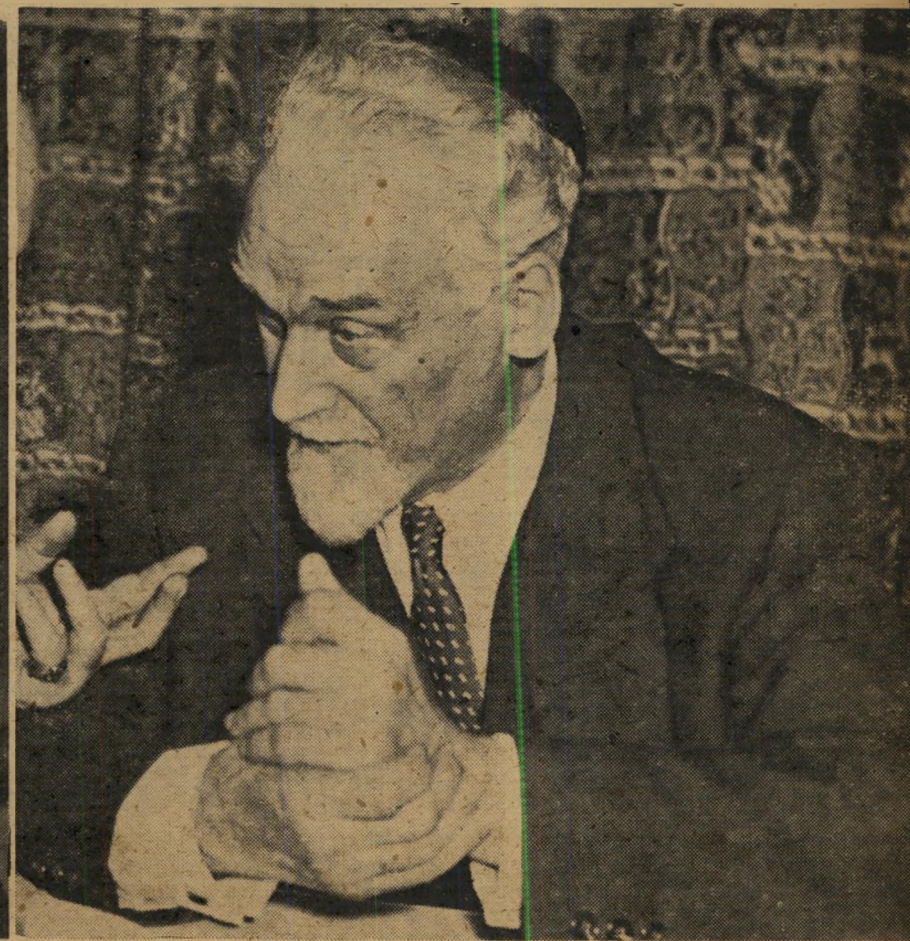
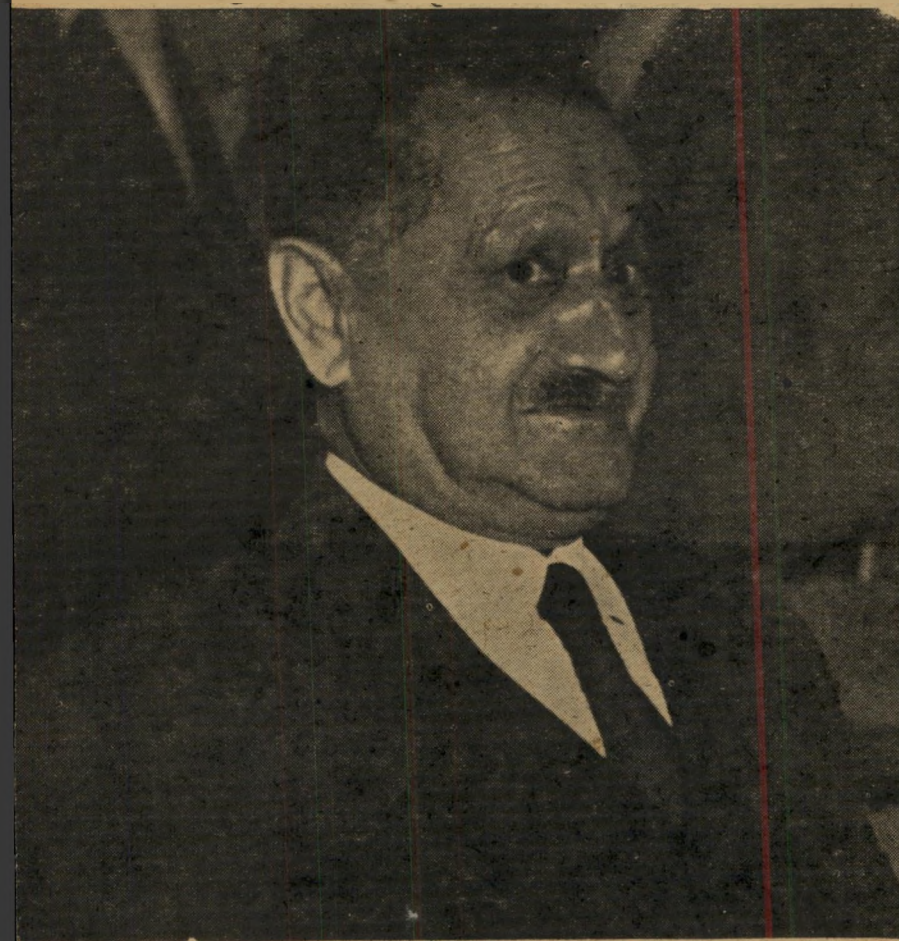
סרלין, היושבראש, גם הוא ציוני-כללי, הודקף ברוגו, השליך לעומת מקטרגיו, בני מפלגתו, משפט שיכול היה להפך לקלאסי: "איך הגיון! יש הודעות!"

לא קנוניה מכווערת. בשעה שהתרוקנו האולם והיציע, הופיעו באיכח שני פלגי מפ"ם, ישראל בריהודה המשופם (והימני) וחזן רובין, הממושקף (השמאלי), בחדר העיתונאים, התגוננו מול מטר השאלות שנשפך עליהם.

האם נכון הדבר שמפ"ם הצביעה בעד בן-צבי תמורת הבטחת מפא"י לתת מקום בנשיאות הכנסת לחזן רובין (שקפא"י סירבה לבהור בו, אחרי שהעיר בשעתו כי הציונים האסורים במזרח אירופה היו פושעים)? השיב בריהודה, בקולו השקט: לא היה כל מגע בין מפא"י לבין מפ"ם, גם לא בין חבריהן. "לו פנו אנשי מפא"י אלינו, היינו אומרים להם שאיננו מוכנים לשבת איתם (בענין זה). לו נהגנו אחרת, היתה זאת קנוניה מכווערת."

נוברין, ראש סיעת מפא"י בכנסת, משוחח עם יצחק בן-צבי (חובש משקפיים). באולם כבר פשטו שמועות כי מפ"ם נמשה את מחנה שולדיו של בן-צבי.

רגע לפני הנצחון:

המקופח: יוסף שפרינצק הוצע כמועמד מפא"י על ידי אנשי מנגנון המפלגה ועסקניה, מתוך תקווה שיהווה מעצור לפני בן-גוריון. בן-גוריון ושרת התנגדו.

המנוצח: מרדכי נורוק, שר הדואר, נציגם המאוחד של הדתיים והימין, קיווה כי הקפאון הממושך יגרום לויתור מפא"י. תחילה נפוצה גם דעה כי מפ"ם תתמוך בו.